

Sygn. akt II CZ 22/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Barbara Myszka

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa S. K. i Z. K.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości położonej w Ł.

przy ul. [...]

o uchylenie uchwały,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2015 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 19 listopada 2014 r., sygn. akt WSC 146/14, I ACa 106/14,

**oddala zażalenie i zasądza od powodów na rzecz strony
pozwanej kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 19 listopada 2014 r. odrzucił skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną po stwierdzeniu, że wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik powodów wskazał, że przedmiotem sporu, a także zaskarżenia jest uchwała wspólnoty mieszkaniowej dotycząca regulaminu regulującego sposób rozliczenia kosztów ogrzewania, a zatem obowiązki o charakterze niemajątkowym, co oznacza, że dopuszczalność skargi kasacyjnej w tej sprawie nie zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10, mającej moc zasady prawnej (OSNC 2011 nr 11, poz. 117) wyjaśnił, że sprawy o uchylenie uchwały organów spółdzielni nie mają jednolitego charakteru. O ich majątkowym albo niemajątkowym charakterze decyduje przedmiot uchwały podlegającej zaskarżeniu.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny, dzieląc pogląd o niejednolitym charakterze uchwał organów spółdzielni, odnoszący się także do uchwał wspólnoty mieszkaniowej, trafnie przyjął, że zaskarżona uchwała o przyjęciu regulaminu rozliczeń za zużycie ciepłej wody ma charakter majątkowy. Na jej podstawie - jak przyznał pełnomocnik skarżących w piśmie procesowym z dnia 12 listopada 2014 r. - „kwota żądana przez Wspólnotę od skarżących na podstawie kwestionowanej uchwały wynosi 41 028 zł”, celnie dodając, że „w tym sensie może stanowić równowartość przedmiotu zaskarżenia”. Tego trafnego spostrzeżenia mającego usprawiedliwienie w tym, że przedmiot zaskarżonej uchwały dotyczy realizacji prawa mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron, nie można zdezwuować zawartymi w uzasadnieniu zażalenia rozważaniami odnośnie do „tworzenia przez Sąd Najwyższy zasad prawnych” mających – w ocenie autora zażalenia - prawotwórczy charakter, a w przypadku

wspomnianej uchwały Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2011 r., III CZP 126/10 - dodatkowo błędnej, bowiem „sztucznie rozróżniającej uchwały o charakterze majątkowym i niemajątkowym”. Abstrahując od tych teoretycznych rozważań, *nota bene* bezpodstawnych, należało uznać, że skoro przedmiot zaskarżonej uchwały dotyczy realizacji prawa mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron, skarga kasacyjna wniesiona została w sprawie o prawa majątkowe. Skoro wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy zł Sąd Apelacyjny prawidłowo skargę kasacyjną odrzucił.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w sentencji (art. 385 i art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 398²¹, art. 394¹ § 3 i art. 391 § 1 k.p.c.).